

בע"ה יד' בתשרי תשע"ב

12.10.2011

גליון מס' 2673

חג הסוכות

שתי מצוות הידור

כשלושה חודשים אחר-כך, סמוך לפני סוכות, שבתי ופגשתי את ר' אריה לוי, כשנזדמנתי לחנות הספרים הישנים "האור" שבמאה שערים. כרוב חנויות הספרים בשכונה הזאת, נעשתה גם חנותו של ר' אברהם רובינשטיין משלהי חודש אלול בית ממכר לאתרוגים. והחנות הקטנה, שרוב ימות השנה עמדה בשממונה העבש, המתה עתה מגברים עבדקנים, שעמדו כנגד האור, מצויידים איש-איש בזכוכית מגדלת, בלופה ובקיסמי עץ דקים, ובחנו את האתרוגים מפיטם ועד עוקץ. ואילו אני עמדתי מובדל מהם, דחוק בפינה, בין הספרים, שנחקו אף הם לקרן זוית, ועיינתי במדרש מימי הביניים, והנה נכנס ר' אריה, מפלס לו דרך בין הצובאים על הפתח, ורכן אל המוכר ושאל אם כבר הספיק לבחור לו אתרוג. ור' אברהם, שהוסיף למצוץ את סוכריית המנטה התמידית שלו, מגלגלה בפיו כדברי תורה, הוציא ממגירת שולחנו פקעת של צמר פשתן והושיטה לו ללא אומר. ר' אריה, שאף לא הציץ באתרוג, טמן אותו בכיס מעילו הפנימי ומיהר לצאת.

החזרתי את הספר למקומו, רצתי אחריו וקראתי בקול בשמו. "מה בפיך, ילדי?" תמה הרב למצוא אותי כאן, ושאל לשלומה של אמא. אמרתי לו, שכבנו של מי שהיה שותפו, אני מרשה לעצמי להטריד אותו בשאלה חצופה. הייתכן, הקשיתי, שכל יראי-השם בוחנים את האתרוגים כאבנים יקרות, ואילו הוא נוהג באתרוגו כדרך שנהג.

חייך ר' אריה ואמר כי השאלה היא אכן שאלה, ומה שיש לו להשיב עליה כך הוא: שתי מצוות בלבד מזהירה אותנו התורה שנהג בהן הידור, האחת היא מצוות אתרוג, שעליו נאמר "פרי עץ הדר – מן המהודר שבפירות", והאחרת – הדאגה לזקנים, שנאמר בה "והדרת פני זקן". "רוב היהודים מהדרים באחת ואילו אני, הקטן, בחרתי להדר באחרת", אמר הישיש נמוך הקומה, וביקש ממני שאמחל לו על שאינו מתעכב עמי קצת יותר, כי ממחר הוא ל"מושב זקנים" לבקר חולה ערירי, שאין לו מי שישעו אותו. ור' אריה ליטף את ידי הנתונה בידו, איחל לי ולאמא שתכלה שנה וקללותיה ופתאום נדרך ואמר כי מבקש הוא לגלות לי דבר שאינו יודעו. האיש הזה, שהוא הולך עכשו לבקרו, אבא עליו השלום הוא ששילם מכיסו בעד שיניו התותבות. "לאלה נתן אביך מה לאכול ולזה נתן במה לאכול", הבליע אנחה, וניתק מעלי. ואני עמדתי במקומי והתבוננתי בו, בישיש הדומה לגוזל, האץ בצעדיו הקטנטנים אל תחנת האוטובוס, ולא יכולתי לגרוע עין מנעליו השחוקות מרוב הליכה, המתרוממות בקושי מן האדמה שהוא פוסע עליה.

חיים באר, מתוך **נוצות**, עם-עובד 1981. נדפס גם בתוך **סידור אישי**, חנן יובל.

אחות תורנית בחג ראשון – דורית רידר.

בשבת חוהמ"ס, בשמחת-תורה ובשבת בראשית – חגית קאופמן.

הדברים הנ"ל נכתבו והופצו בעלון פרשת-שבוע המופץ באלפי עותקים (בדפוס וברשת) ביחידות צה"ל השונות, ומיועד לכלל האוכלוסיות בצבא לאור זאת אנו מקפידים לכתוב בשפה ברורה ומובנת לכל ישראל, ולעסוק בנושאים שמירב הקוראים יכולים להזדהות ולהתחבר אליהם, וממילא לתפקד טוב יותר כאנשים וכחיילים. אליאב.

"רק ninef י"ע"

השמחה שוזרת יחדיו את מכלול ההיבטים, המנהגים, התפילות והכינוסים של חג הסוכות אותו נחגוג השבוע. ואכן, חג הסוכות הינו החג היחידי בו כתוב בתורה במפורש שצריך לשמוח: "...ושמחת בחגך...והיית אך שמח..." (דברים טז, יד').

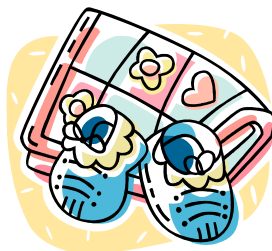
זהו החג אליו אנו נכנסים נקיים ומכווננים יותר, לאחר ארבעים יום של בחינה עצמית מדוקדקת של בירור המטרות והדרכים. אליו מגיעים מפויסים ומשוחררים לאחר יום הכפרה והסליחה הנורא והמופלא. זהו הזמן שבו מתחילים לבנות וליצור ובה בעת להתבונן בכל מה שבנינו ויצרנו בשנה שעברנו. לשמוח בכל עמלנו, בכל מה שהוספנו גדלנו וצמחנו, בחומר וברוח, בכל האמצעים שיאפשרו לנו בשנה הקרובה להיות טובים יותר.

זהו החג בו אנו אוספים ומתאספים, מכנסים ומתכנסים. לאחר שכל אחד התמקד בעצמו בימי הרחמים והסליחות, השתפר והתגבר, הגיע העת לצאת החוצה אל הטבע, לראות את כל הטוב שסביבנו, לפתוח את הלב ואת הבית. מחוזקים ומעודדים מהאור הפנימי שלנו, שחזר לזרוח, ניתנת לנו עתה ההזדמנות להתאגד ולהתאחד, מתעורר בנו הרצון להיות חלק מעם ישראל, לתרום ולרתום את כשרונותיו למען הכלל.

אלו הימים בהם, בשמחה ובשירה היו עולים כולם לירושלים, לבית המקדש, מתלכדים סביב המקום המאחד והמתחבר את כל ישראל. נזכרים מאין באנו ולאן כולנו שואפים להגיע, שואבים שמחה, אהבה ותקווה לשנה כולה.

אליאב לזכר

לשרה ריבלין
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנין
נכד לאסף ז"ל ולרותי תבדל"א
בן לליאת ואורן

ללאה וקוטי כץ
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות חמות
להולדת הנין
נכד לאירית ארן

לרחל סימון
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות לרוב
להולדת הנין
נכד לאיימי ויגאל סימון
בן לאילה וירון

זה היה השבוע

קשה לכתוב סיכום קהילתי על יום-הכיפורים, היות וזהו יום כל-כך אישי העובר על כל אחד ואחת בצורה אחרת, עם ההרהורים האישיים שלו או שלה ביום קדוש ונורא זה. נדמה לי שבכל זאת לא נחטא לאמת אם נאמר שיום זה נוגע בכל אחד – אם דרך צום, אם באמצעות תפילה המרטיטה את הלב במיוחד, ואם בחשבון נפש אישי. אילו עוצמות עומדות באוויר בתפילת כל-נדרי או בתפילת נעילה בבית-הכנסת שלנו! לא נראה שאפשר לפרוט זאת במילים. בע"ה נקווה שיטיב לנו הקב"ה החתימה, ונגיע ששים ושמחים לחג הסוכות.

ביום כיפור התקיים זו השנה שניה מנין בקיבוץ כפר-עזה השכן. מספר יחזקאל לנדאו:

"רכזת התרבות של כפר-עזה פנתה לגוף שמארגן תפילות בחגים ביישובים הרוצים בכך (אולי רבני צהר?), וצריכים עזרה. גוף זה שידך את אנשי נווה-צוף עם כפר-עזה זו השנה השניה. אבי עליו השלום אמר יותר מפעם אחת לאנשי כפר-עזה הבאים להתפלל בסעד – "כשתעשו מנין בכפר-עזה – אני אבוא להתפלל אצלכם". בשנה שעברה פנו אלי מכפר-עזה רק ערב לפני יום-כיפור, והרגשתי שאני לא יכול שלא לבוא בגלל הצוואה התאורטית הזו בראש שלי. זה היה קצת מאוחר אז לא יכולתי הרבה לעזור-רק באתי בעצמי. השנה הם פנו מוקדם יותר, והספקתי לפנות לנחום, שהסכים להיות החזן ב"כל נדרי". הרגשנו שקיימנו את צוואת אבי. היו שם לפחות 50 איש מנווה-צוף שהתארחו בכפר-עזה לחג. בערב היו עשרות אנשים מכפר-עזה בתפילה. אחרי התפילה היה מעגל שיח משותף לאנשי סעד, נווה-צוף וכפר-עזה. בשנה שעברה אני הנחתי את המעגל בנושא "למה בחרתי להתפלל כאן". השנה היו שני מעגלים בהנחיית ליאורה אילון, חברת כפר-עזה ומנחה נוספת, והנושא היה הקשר בין יום-כיפור למחאה החברתית. במוצאי החג שמעתי התרשמויות מאנשים שהחג עבר בטוב. בכל זאת, אני יודע שישנם אנשים מכפר-עזה שלא מוותרים על התפילות בסעד גם כשיש מנין בכפר-עזה... בכל-אופן התפילה שם היתה מרגשת מאד".

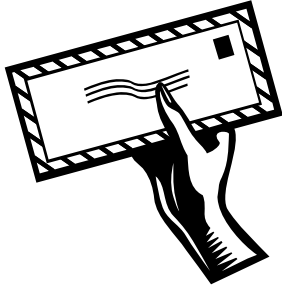
ביום ראשון התקיים דיון ביבנה על עתידו של בית הספר הקיבוצי – האם יופרד לאגף בנים ואגף בנות? האם תיסגר הפנימיה? אנשים רבים התקבצו ובאו לערב זה, ודנו במעגלי שיח בשאלות אלו. רוב הדוברים שהתבטאו בע"פ, התנגדו להצעת ההפרדה. נקווה לשמוע הדים מדיון זה בעלון הבא.

חג הסוכות כבר עומד בפתח, ועל-אף הקשיים והאתגרים שהציבה בניית הממדים ושיקום הדשאים, סוכות צוות ליד רבים מן הבתים כפטריות אחר הגשם. גם סוכת חדר-האוכל כבר בנויה לתלפיות, ומקושטת בקישוטים נהדרים פרי עמלה של מרים צרפתי שכבר שנים רבות כל-כך עוסקת במלאכה. בכל שנה מוסיפה מרים קיר אחד של ציורים חדשים, עליהם היא עומלת שבועות רבים. זה המקום לומר לך מרים תודה גדולה על ההתמדה ועל שעיני כולנו מתעשרות מן הצבעוניות שאת תורמת לסוכתנו הגדולה.

נתבשרנו בשמחה כי לזאבי מנהל הקיטרינג שלנו, ובת-זוגתו אלמוג נולד בן במזל טוב ושמו בישראל איתמר. מזל טוב לזאבי ואלמוג – אנו משתתפים בשמחתכם ובהתרגשותכם!

כפי שנהוג אצלנו, בחול-המועד לא יצא עלון. העלון הבא יצא אי"ה בשבת פרשת נח. אנו מאחלים לכם קוראינו היקרים חג שמח ומלא ברכה! מערכת העלון.

אתיק האכתביט

חברי סעד היקרים,

תודה רבה לכם!

במשפחתנו זה כבר מנהג להגיע לקיבוץ סעד בתקופת החגים. ביקורי בקיבוץ השנה היה יוצא דופן במיוחד.

מבלי להצביע על רגע מסוים (כי היו כל כך הרבה), התפילה הגיעה לשיאה בקולו הבודד, הארוך, החזק, המנחם ומלא-התקווה של השופר הסוגר את תפילת נעילה, ופותח התחלה חדשה. למרות שפגשתי את האנשים (שהכרתי במהלך השנים) רק לזמן קצר, אולי רק במבט חטוף, להיות נוכח איתכם באותם רגעים, להרגיש את הביטוי הקולקטיבי הקהילתי הזה, היה עבורי רגע מרומם.

כרגיל, אני תמיד הולך בגינה הרחבה להסתכל על אוסף העצים, ולהתבונן בשינויים שהם עוברים. רגע מיוחד בשבילי, היה ללוות את רחל (סימון) הביתה. רחל הראתה לי את עץ האלון ליד ביתה הקודם, וסיפרה לי שקייבוס לא היה בטוח האם העץ יחזיק מעמד.

אין ספק שעץ האלון היחיד הוא אקסאמפלר!

העצים של סעד משקפים את אופי וסגנון החיים שלכם. אני יודע ששיקום הדשאים והצפיה בהתקדמותם תרם במידה רבה לשקט הפנימי של היום. קייבוס, מורי ושכני בבית-הכנסת, אני והוא וודאי היינו דנים ביתרונות השינוי בגינן.

תודה רבה על ההשראה שנתתם לי ולמשפחתי.

אדט אריילאן (אחיה א'יין סימון)

מנהלת בית כהן בבאר-שבע, הבית בו מתגורר כפיר שהם, שלחה מכתב תודה זה על התרומה שתרום קיבוץ סעד ערב החג:

לאנשי קיבוץ סעד המדהימים,

תודה על שלא שוכחים. התרומה מעשירה ומאשירה.

תברכו!!!

שתהא שנה קסומה לכל תושב ובית בארצנו, ולכם המון הגשמה, בריאות ונחת,

בשט הלוות והדיורית,

אתי יצקה,

אנהלת בית כהן

אן הארכיון: הקפות שניות בסעוד

הידעתם? הזכרתם? לפני יותר מארבעים שנה, התקיימו בסעוד הקפות שניות המוניות במוצאי שמחת-תורה, מנהג שנמשך שנים מספר.

בגליון עמודים, חשוון תשכ"ו (ספטמבר 1966) מסופר כך: "כל שנה פונים אלינו חברים רבים ממשקי האיזור הרוצים להשתתף בשמחת התורה בסעוד. הזמנו איפה את חברי אורים, נחל-עוז, כפר-עזה, ברור-חיל, בארי ועוד להשתתף עמנו במסיבת חג התורה במוצאי החג, כמובן, גם אנשי תקומה וכפר מימון לא חסרו.

המסיבה החלה בקבלת פנים לכבוד חתן התורה, החבר מיכה רוזנטלר, שנתן הסבר למהות החג, במעמד כ-800 אורחים (40 כלי רכב צבאו בחצר המשק), מלבד כ-400 אנשי סעד עצמה. כל הציבור עבר תוך שירה וריקודים סוערים לבית-הכנסת, שם נערכו שבע הקפות בליווי תזמורת מיוחדת. כל ענייני הבחירות הוסחו מן הלב לפי שעה, ופינו מקום לשמחה אמיתית של חג עממי.

הוסרו המחיצות של יום-חול אפור, ויחדיו עסקנו בקירוב לבבות".

וכך סיפרו על האירוע פיקו (יוסף גינזברג) ז"ל ואריה קרול ז"ל בראיון לעמודים:

"פיקו: מתוך רגש של פחד והיסוסים גדולים ניגשנו לארגון ערב ההקפות...בראש ובראשונה הבאנו את התוכנית לדיון לפני אסיפת החברים, כי יש בסעוד גם נלהבים גדולים אך גם מתנגדים חריפים לתוכנית ההקפות השניות. רצינו להבטיח באמת את השתתפות כל חברי הקבוצה בארגון הערב.

כיצד אפשר להבין התנגדות לתוכנית כזאת? שאלנו לתומנו.

אוהו! אינך מבין? יש חברים שאינם מוכנים לצמצום הריקודים ביום שמחת תורה גופו! והרי צריך להיות ברור, אילו היינו רוקדים בסעוד במשך כל יום החג, בתפילה ולאחריה, לא היה נשאר מצב-רוח למוצאי החג. לבסוף החלטנו לצמצם את הריקודים בשמחת תורה לשבע הקפות קצרות בלבד.

ולמה בכלל אין אתם מקיימים את התוכנית כולה בתוך החג? מדוע רק במוצאי החג?

אינך מבין? הרי רוצים אנו למנוע שקיום המצווה יהי מלווה בחילול החג! מכל הסביבה באים ברכב לסעוד, ואין זה אפשר באווירה של החג עצמו!

ועל ההכנות מספר פיקו:

בחדר-האוכל הכינונו כיבוד לכל הקהל, סנדביצ'ים, מיצים. השנה החלטנו להגיש את הכיבוד בחוץ על הדשא, כי גם חדר האוכל המרווח של סעד לא יכיל את כולם. ואתה יודע כמה תורנים צריך לכל ההכנות הללו?...מכאן עובר כל הקהל בריקוד לבית-הכנסת. אנו מוציאים את כל הריהוט כדי שיהיה מקום לכל המעגלים. ושוב עבודה לתורנים רבים!...בבית-הכנסת שוב עוברים תורנים, ומחלקים יי"ש. האם אפשר שמחת תורה בלי לברך "שהכל" ובלו לאחל אחד לשני "לחיים"? ועוד דבר מכריע: אנו מזמינים תזמורת, בעלי-מקצוע, תזמורת מעולה ממש, עם רמקול בתוך בית-הכנסת ועם רמקול החוצה, וקובעים 7 מנגינות מוצלחות, מנגינות שאין להן סוף ואין להן גמר, למשל: "ופרצת, ופרצת..." (פיקו כבר מתחיל לשיר כאילו הגיעה העת).

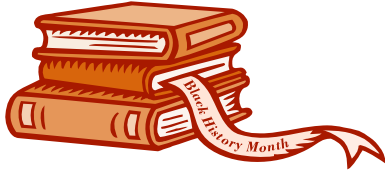
ומי משלם כל אלה? הכיבוד? התזמורת? המשקאות?

אריה קרול, השייך לוועדת ההכנה שנבחרה באסיפה, עונה בפסקנות: קודם כל, הפטנט הוא של קבוצת סעד, ואין אנו מוכנים למכור את הפטנט הזה בשום מחיר בעולם. שנית, כמובן, גם המועצה האזורית משתתפת בהוצאות. וכי למה לא? וכי זה פחות חשוב מסרט או מכל הצגה? זהו מפעל גדול מאד! אתה מתאר לעצמך, אלפים באים מכל היישובים ושמחים יחדיו בשמחת התורה!"

וכך נכתב בעיתון "זרעים" משנת תשכ"ו על המאורע:

מעגלים מעגלים, כתף אל כתף, יד אל יד. השירה אדירה וההתלהבות גדולה ובפי כולם "ה' הוא אלוקים"...ועוצם אתה לרגע עינך. האם משיח הגיע? או שמא חולם אתה?...עוד מעט יידום הכל, אך גם שעות קצרות אלו של ריקוד משותף זה, יש בהן כדי לרומם אותך, לתת לך את ההרגשה כי יש תקווה, כי עדיין הלב היהודי פועם... (ח.ה.).

ובעיתון מעריב, 17.10.1968 נכתב כי "במקומות שונים בארץ נערכות במוצאי שמחת תורה "הקפות שניות". מיוחדות במינן הן אלו הנערכות זה מספר שנים בקיבוץ הדתי "סעד" שמול עזה. אנשי ה"איחוד", "הקיבוץ המאוחד", ואפילו "הקיבוץ הארצי" – חברי רוחמה ונירים – משלבים זרועות עם הקיבוצניקים הדתיים ורוקדים בהתלהבות, כשספרי תורה בידיהם וכובעים "טמבל" או כיפות על ראשיהם... הקיבוץ המארח סעד אף מגיש כיבוד לאורחים הרבים. ביניהם מוזמנים נכבדים. השנה, במוצאי שמחת תורה, נראו בין המרקדים אלוף פיקוד הדרום ישעיהו גביש, מפקד משטרת הנגב מר תבורי ועוד."

"4fkrne"

זיכוני ילדי וקבלנו, בעלי ואנכי, מתנה לראש השנה, ספר מתכונים בשם "שמאלץ" מאת שמיל הולנד. שמיל הולנד הוא כנראה בשלן ידוע וכן אדם עם חוש הומור מעולה. חברה אליו נילי אושרוב הידועה כמצחיקנית וכמובן גיל חובב על המתכונים. בתוך הספר מתכונים של הפזורה היהודית המזרח אירופאית (ליטא, פולין וכו'), אבל מה שנותן את הטעם ואת החיך, הם הסיפורים המלווים את מתכונני הספר. מתוך הספר, סיפורו של שמיל הולנד כיצד סבתו וסבו היו חוגגים את חג הסוכות:

סוכת כלולות

"סוכה משלך היתה מקוטלגת אצל סבתא בסעיף "לוקסוס אויף כפורס". למה צריך סוכה משלנו, כאשר בלאו הכי רק סבא חייב במצווה, והוא יכול להסתפח כסועד בודד לאחת מסוכות השכנים! היא נשארה נאמנה לעמדה הזאת, עד שיום אחד הורישו להם השכנים שלד של סוכה. לא היה מדובר בסוכה לנצח משוכללת וגדולת מידות, אלא בסוכה שבמקורה התאימה לזנב מרפסת, כפי שהיה מקובל אז בבני ברק. אולם בדירה של סבא וסבתא אפילו זנב כזה של מרפסת לא היה, ולכן הוקמה הסוכה בגינת הבית. הסוכה היתה פצפונת, מעין סוכה ליחיד, בתנאי שהוא רזה מאד ולא איכפת לו לאכול בעמידה. בתור דפנות שלפה סבתא מנבכי הבוידעם ערימה של וילונות קרושה שנקנו בוורוצלב, בדרך לארץ ישראל, קניה פזרנית כחלק מהמאמץ לממש את הכסף המשפחתי שנאסר עליהם להוציאו מפולין. אין צורך לומר שהווילונות עצמם מעולם לא נתלו בדירה בבני ברק (שוב "לוקסוס אויף כפורס"), אבל לצורך מצוות סוכה הועמדו בשמחה. בליל סוכות מצא סבא את עצמו נעוץ בתוך סוכת צינוק, מוקף כולו במפלי קרושה ככלה ביום חופתה, אוכל את מרק העוף הנצחי באפילה מוחלטת (חשמל בסוכה? נו, באמת). למעלה בדירה ישבה סבתא לאור נרות מס. 4 בפמוטי פח ואכלה אותו מרק בדיוק. וככה אכלו את ארוחת החג שלהם, כל אחד לחוד, בלי שמץ בדידות בתוך אהבתם הגדולה".

דְרֹרָה רוֹלַנְד

1. תרבות אוסרת:

ההרשמה לחוגי בית ספר ערב תשע"ב עד לתאריך ט"ז תשרי 14.10. בינתיים ההרשמה מאוד דלילה. לצערנו לא נוכל לפתוח חוגים עם מעט משתתפים ולכן מהרו להירשם.

נר זכרון:

כג' בתשרי – יום השנה לפטירתה של חברתנו טובה דרורי ז"ל (תשס"ט)
כז' בתשרי – יום השנה לפטירתו של חברנו שמואל מצנר ז"ל (תשי"ב)

שיעורי החג

ערב שבת חול המועד - שיעור קצר של הרב ארי אחרי קבלת שבת
שבת חוה"מ אחרי הצהריים בשעה 17.00 - שיעור הרב ארי
ערב הושענא רבה בשעה 20.20 : לימוד להושענא רבא במועדון לחבר
ערב שמחת תורה בין מנחה לערבית : שיעור הרב ארי בין מנחה לערבית

שיעורי חול המועד

ביום ב' לפי ענפים ואזורים.

10.00 בסוכת חדר האוכל - ענף המזון, קו לקו, הגיל הרך, בי"ס, מרפאה, בית שקמה וכו'

10.00 על יד משרד הגד"ש - גד"ש, פופלי, רפת, מטע, לול וכו'

10.30 בסיפן - לכל עובדי סיפן.

11.30 בממ"ד המוסך - מסגריה, חשמליה, מוסך, נוי.

שמחת תורה לנשים

(במועדון לחבר): 9.00 קידוש

שיעורים :

9.15 דבורה עברון - כבוד הציבור, כבוד הבריות, כלב נחיה בבית הכנסת.

9.45 גילי - ימודה רב בקופצת: על אשה אלמונית שהכריעה את הדין.

10.40 קריאת התורה (במועדונית), לאחר מכן הצטרפות למנין הראשי בבית הכנסת

הושענא רבה בחברת הילדים:

לכיתות א'-ו' יתקיים הלימוד המסורתי של הורים וילדים. נפגש ביום שלישי בשעה 18:00 בבית הכנסת.
בלימוד יהיו דפי לימוד נפרדים לכיתות א'-ג' ולכיתות ד'-ו'.

לחטיבה יתקיים לימוד בשעה 20:00 במועדון חטיבה.

לתיכון יתקיים לימוד בשעה 20:00 בבית מדרש בגדול.

20:00 - שיעור עם עודד פרידמן.

20:45 - שיעור

21:30 - הפסקה- כיבוד קל

22:00 - לימוד בחברותות עם שקמה יניב.

מחכים לכולכם! צוות החינוך

לימודי יום שישי

ביום שישי, א' חוהמ"ס, יתקיימו לימודים. יהיו שני שיעורים:
הראשון יינתן ע"י הרב ארי, והשני ע"י חגית רפל. הלימודים יתקיימו במועדון לחבר.

ברצוני למסור פרטים על תוכנית הלימודים בימי שישי, לעונת החורף תשע"ב:

השנה אנו נעזרים בכוחות חדשים – חלקם מהגרעין התורני ממושב שובה.
לפניכם רשימה כללית של הנושאים והמורים:

- ✓ הרב ארי סט – סוגיות הלכתיות בפרשת השבוע.
- ✓ איתי-יוסף לחמן, מהגרעין שובה – יהדות ואקולוגיה.
- ✓ אהרן-אריאל לביא מהגרעין שובה – כלכלה וצדק חברתי.
- ✓ הרב מוטי מטלון, משיבת "אהבת ישראל" בנתיבות – שמונה פרקים-רמ
- ✓ הגב' זיווית ברלינר – תנ"ך ומחשבת ישראל.
- ✓ הרב אלי קלינג, מכפר-מימון – מחשבת ישראל.
- ✓ עודד פרידמן, סעד – שיעורים ביהדות מדי פעם.

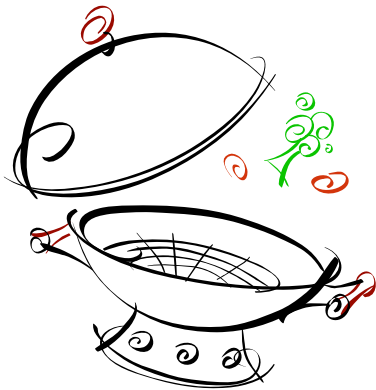
בהמשך, לאחר חופשת לידה, תצטרפנה מירב סוויסה מהגרעין שובה וכנרת סמואל-פולק - בנושאי יהדות, ספרות ועוד, וכן כוחות מקומיים נוספים.

כפי שאתם רואים, התוכנית מגוונת וכל אחד יכול למצוא לעצמו שיעור או סדרת שיעורים. השיעורים פתוחים ל**כל** האוכלוסייה **בכל גיל**. נשמח מאד בתגבור קבוצת הלומדים. המאמץ משתלם. נסו ותווכחו!

בברכת שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה,

ברוכיה לזכרן, א. ותיק'ט.

שוק שישי

ערב שבת בסוכות ביום שישי (14/10/11)

יפתח השוק כרגיל משעה 9.30 – 12.30.

ערב שמחת תורה ביום רביעי (19/10/11)

יפתח השוק כרגיל משעה 9.30 – 12.30.

ערב שבת אסרו חג ביום שישי (21/10/11)

יפתח השוק כרגיל משעה 9.30 – 12.30.

בבקשה לא להוציא ממתחם חדר האוכל והמטבח שולחנות, כסאות וכלי אוכל למיניהם!

אנף האלון

ענייני הנהלה הקהילה

חג שמח לכולנו. בשנים האחרונות, עם עליית המודעות לאיכות הסביבה, חג הסוכות הולך ומקבל משמעות נוספת המייצגת את חשיבות השמירה על הסביבה, הטבע וכו'. על כן נייחד לכך את עיקרו של ה"שולחן" הנוכחי. עם ההתקרבות לסיום תהליך בניית הממ"דים, יעד מרכזי בשנת תשע"ב הינו שיקום נופי של פני הקיבוץ. במסגרת זאת ישנם כמה דברים ש"אדם דש בעקבו", וקצת תשומת לב וחינוך אישי יעזרו לכולנו. אני מראש מתנצל שאני שב ומזכיר זאת בעלון שוב ושוב, אך אין לי כלי חינוכי טוב יותר, וכבר לימדונו חז"ל שאינו דומה שונה פרקו מאה פעמים, לשונה פרקו מאה ואחת..

חינוך בזבל

בקבוקי פלסטיק – נא לשים במיכלי המחזור, ולא ליד פחי האשפה. (כתבתי עם ניקוד, כי הבעיה ממשיכה גם אחרי שתי פניות קודמות מעל דפי העלון, והגעתי למסקנה שכנראה מי שממשיך להניח ליד הפחים זה כנראה ילדים שעדיין לא קוראים בלי ניקוד...)

מיטות ורהיטים – במסגרת ניקיון ה"אוברול" שחברים עושים בביתם, לא פעם נפטרים מריהוט עץ ישן. לרוב, מניחים אותו ליד פח האשפה, כדי שמישהו יפנה אותו. אז זהו, שהמישהו הזה, הרואה ואינו נראה, לא תמיד מגיע. משאית הזבל לא מטפלת בחפצים כאלה, וה"אוטו" של פיפקה גם הוא מתקשה להתמודד. נכון אמנם שמנהלת הגיל הרך סוחבת מהפחים כל מיני ספות ישנות לחצרות הגנים, ויתכן שמדריכי החטיבה ישמחו גם הם עבור מועדון כזה או אחר, אבל ככלל- הספות/כורסות/ארונות עומדים (או ליתר דיוק-שוכבים) כאבן שאין לה הופכין וממתינים לביאת הגואל. כדי לקדם במקצת את הגאולה- נבקש מכל אחד לחלוק כבוד אחרון לרהיט העץ ששימש אותו שנים, ולטרוח ולפנותו לאתר השריפה קצת אחרי היציאה משער השדות. לגבי חפצי מתכת- להביאם לריכוז הברזל הנמצא בשטח שבין סייפן למתבן.

סתימות ביוב – שוב ושוב אנו נתקלים במצב בו הביוב בנקודות שונות בקיבוץ עולה על גדותיו ומתחיל לזרום בחוץ ממש כמו ברחובות ג'בליה. אין צורך להסביר את המפגע הבריאותי והאסתטי. בכל המקרים כמעט, נוצרת הסתימה בגין זריקת מגבונים ומוצרי הגיינה לתוך האסלה. הללו לא מתפרקים במים, וזורמים בתוך הצנרת עד הגיעם למקום שבו יש הפרעה כלשהיא (שורש קטן שחדר למערכת, וכדומה..). מתנחלים שם, חבר מביא חבר, ותוך זמן קצר צריך להזעיק את יואל... פיתרון הבעיה פשוט ביותר – מניעה. לזכור שהאסלה אינה פח זבל.

שרץ העוף

מכת הזבובים האחרונה הייתה לנו הפתעה. הרפת ממשיכה לטפל כיאות, ויואל משתדל גם הוא. התברר שזבובים אוהבים גם את לול עופות הפטם שלנו, ובמסגרת עבודת הקומפוסט שנעשית שם, נוצרה מושבת רימות ענקית. עם הגילוי- החלו הריסוסים, ואנו מקווים שתבוא גם הישועה.

חניות

למרות שניתן לראות ניצני הפנמה יפים... יש להמשיך לעשות כל מאמץ להחנות במגרשי החניה המסודרים שלנו, גם אם זה ללכת עוד כמה צעדים. הקפדה יתרה בשבתות ובחגים- בשום פנים אין להחנות בצידי הבתים. חשוב שחברים בציבור יעירו גם הם, ונוכל לשמור על אוירת חג ושבת נוחה יותר.

שים גז...

חבריה נמרצים שלנו, במסגרת לקיחת האחריות האישית, לוחצים לא פעם על פז-גז בנתיבות להחליף את בלון הגז שהתרוקן. אני שב ומזכיר את הנוהל- לכל משפחה ישנם שני בלונים (כל אחד אמור להספיק בערך לחודש וחצי- חודשיים). כשנגמר האחד- יש לבצע הזמנה. לפי הסיכום, האספקה מגיעה בימי שלישי אחת לשבועיים או שלושה,

ויואל (פעם שלישית היום..) מלווה אותם בהחלפה. יואל דואג לעדכן כל משפחה על ביצוע ההחלפה, וכן דואג לחיוב דרך המזכירות הטכנית. נא להמשיך ולפעול לפי נוהל זה.

מיילים שווים אלף מילים

אני מעודד פנייה במייל, ולא במכתב. מי שיכול כמובן. זה מהיר יותר ונוח יותר לענות. לאחרונה היו מספר מקרים שחברים פנו למייל שלי בבית, ותמהו מדוע לא השבתי. הריני מתוודה- איני מסוגל להתגבר על כמות המיילים העצומה שאני מקבל לביתי, ובכלל איני פותח אותם. לעומת זאת כל מייל שמגיע למשרד, אני משתדל לטפל בו בזמן סביר, ומהר כמידת יכולתי. חסוך לך מטרד- שלח הישר למשרד.

"גנובתי יום, וגנובתי לילה.."

אני לא יודע איך יעקב אבינו היה מצליח להתמודד עם הגנבים של היום, אנחנו בכל אופן לא כל כך מצליחים. יותר ויותר אנו נתקלים בתופעות של גניבות בשדות, בחממות, ובתוך הקיבוץ. כך למשל, בשבועיים האחרונים נגנבו מהחממות 46 קולטי שמש סולאריים, נגב גליל סכך גדול של סוכת חדר האוכל שהונח לכמה שעות ליד הנגריה, נגנבה פלטת מתכת גדולה המשמשת חלק מקלנועית של משה גולן, תאילנדים דיווחו על מפגש מאיים עם בדואים שהגיעו לשטח, ועוד...

אנו יושבים על המדוכה בנושא. התפיסה שלנו אומרת שהדרך להתמודד עם גניבות אלה, שמקורן בתחושה שהכל פרוץ ומותר, היא לתת את התחושה ההפוכה- שאצלנו רואים, יודעים, נמצאים בשטח. הניסיון מלמד שהנוכחות בשטח מפחידה גנבים, והללו מחפשים מקומות שקטים אחרים...

כאן המקום לחזור ולהדגיש- אין הדבר תלוי אלא בנו. שומר הספון בבודקה, אל מול הריאליטי בטלוויזיה, עלול לא לשים לב לריאליטי בחוץ. לא פעם אני נוכח שהשער פתוח לרווחה ("שוכחים" לסגור, כי "קשה" כל רגע ללחוץ בזרת על הכפתור). וגם אם השער סגור, לא בודקים כדבעי כל רכב נכנס. אני תמה היכן האחריות האישית של שומרים אלה. הרי כל אחד מאיתנו רוצה להיות שמור... כאן גם המקום להתייחס לשמירת הרכב בשבת, ללא נשק. אני מבין את התחושה שייצג דוד בעלון הקודם. עם זאת, צריך להבין שינס הנחיות צבאיות קפדניות שנכנסו בשנה האחרונה, ובעקבותיהן כמעט בלתי אפשרי להכשיר למעלה ממאה איש לקבלת רישיון לנשק ארוך קנה. אולם לטעמי זה לא אמור לפגוע מהותית בשמירה, ואין כוונתנו ששומר ישראל יסתפק באמירת שמע ישראל. לפי תפיסתנו- איננו רוצים ששומר יתעמת לבדו עם גנב, פורץ או פח"ע כזה או אחר. מטרת השמירה היא להיות נוכח, להתריע. עליו להודיע מיידית ליואב הרבש"צ על כל דבר חשוד בכל שעה, ואם ישנו זיהוי דמויות חשודות גם להזעיק את מפקד כיתת הכוננות, כרמל (המספרים מופיעים בדף ברכב). הללו יזמינו מיידית משטרה וצבא, ויקפצו קבוצה לא קטנה של חברים האוחזים בנשק באישור.

אנו בודקים אפשרות של סיורי קבע בלילות בשטחי סעד, מתוך אותה תפישה, שנוכחות ברורה מונעת התקרבות לשדות בשלב ראשון, ולגדר בשלב שני. הבעיה הגדולה היא שבתות וחגים, באשר הגנבים, שלא מעטים הם בני דודינו, מקפידים לפעול דווקא אז. אנו בקשר עם הרב, על מנת למצוא פיתרון הולם ליציאה לשטח גם אז. נזכור שמה שמתחיל בגניבת רכוש לא מטופלת, עלול בסוף להגיע גם לפגיעה באנשים. כאמור, אנו מנסים לגבש תוכנית שתיתן מענה הולם יותר למצב באזורנו, ולכשתהיה, נפרסמה בציבור.

נוהל תל"ם

הנהלת האגודה הקהילתית סיימה לדון בנוהל מחדש של צוות תל"ם. נוהל זה מגדיר מחדש את תפקידי הצוות, ומתווה כיווני פעולה ברורים יותר בכל אירוע שיש בו הטרדה מינית. אנו מתכוונים לפרסמו ולהביאו לדיון ציבורי מייד אחרי החג, מתוך מטרה לקבל את אישור האסיפה.

"ופרוש עלינו סוכת שלומך, ותקננו בעצה טובה מלפניך.."

חג שמח, עפר שלומי